

Реіндустріалізація регіонів – режими та інститути

Ляшенко Вячеслав Іванович

Віце-президент АЕН України

Зав.відділом проблем регуляторної політики і розвитку підприємництва Інституту економіки промисловості НАН України

◆ П.6.

◆ ... повна імплементація Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, та **модернізація її параметрів там, де необхідно, за результатами всебічного огляду досягнення цілей Угоди відповідно до статті 481, з метою набуття повноправного членства України у Європейському Союзі;**

Взаємодія моделей індустриального розвитку

◆ Якщо для розвинених країн **реіндустріалізація** - це, перш за все повернення промислового виробництва, яке було свого часу вивезено в інші країни, то для України вона сприймається як модернізація, тобто відновлення економіки після деіндустріалізації її в ході ринкових реформ на базі сучасних технологій 5 та 6 технологічних устроїв на тлі Індустрії 4.0, цифровізації та смарт-спеціалізації.

- ◆ Дослідники використовують різні поняття - **«реіндустріалізація»**, **«неоіндустріалізація»**, **«нова індустріалізація»**, при цьому одні автори не роблять між ними відмінностей, вважаючи їх рівнозначними поняттями, інші підкреслюють їх сутнісні особливості.
- ◆ Одні трактують його як відновлення втраченого в ході реформ промислового виробництва, інші використовують його для обґрунтування назрілої необхідності переходу до нового більш сучасного індустріального курсу.

- ◆ Існує точка зору, що в цих процесах є спільне - **це перенесення акценту з сектора послуг на реальний сектор економіки**, але розрізняються вони змістовним наповненням. Так, наприклад,
- ◆ **реіндустріалізація** пов'язана з відновленням існуючих газузей промисловості на новій технологічній базі і розширенням їх експортних можливостей.
- ◆ **Неоіндустріалізація** спрямована на створення нових галузей промисловості для зниження залежності від імпорту.
- ◆ А **нова індустріалізація** інтегрує наявні переваги, як реіндустріалізації, так і неоіндустріалізації, включаючи становлення диверсифікованого промислового сектора, здатного оперативно вирішувати завдання імпортозаміщення та надавати конкурентоспроможну експортну продукцію.

- ◆ Клаус Шваб виділяє чотири блоки, які називає технологічними драйверами прийдешньої революції: -
- ◆ безпілотні транспортні засоби;
- ◆ 3D-друк;
- ◆ передова робототехніка;
- ◆ нові матеріали, а «одним з головних мостів між фізичною та цифровою реальністю, який створений четвертою промисловою революцією, є Інтернет речей (IP) або «Інтернет всіх речей». У найпростішій формі він може бути визначений як взаємодія між речами (продуктами, послугами, місцями та інше) і людьми, яке забезпечується взаємопов'язаними технологіями і різними платформами. Таким чином, **важливими елементами Четвертої промислової революції є Інтернет речей (IP) і штучний інтелект (ШІ) тобто сфера креативних послуг.**

Критерии технологического развития современных обществ

Фазы развития: 1- подготовительная; 2- начальная ; 3 – развития; 4 - расцвета

Критерии	Фаза	Традиционное (аграрное)	Индустриальное				Постиндустриальное				Неоиндустриальное				
		4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	
Доля агросферы в добавленной стоимости ВРП		>50%	> 30% <50%	> 15% <30%	> 5% <15%	< 5%									
Доля занятых агросферы в общей занятости		>80%	<80% >50%	> 30% <50%	> 10% <30%	<10%									
Доля добавленной стоимости в материальной сфере							> 40% <50%	> 30% <40%	> 20% <30%	< 20%					
Доля занятых в материальной сфере							> 40% <50%	> 30% <40%	> 20% <30%	<20%					
Доля добавленной стоимости в отраслях промышленности высокой и средневысокой наукоемкости в ВВП (ВРП)												≤20%	>20% , ≤30%	>30%, ≤40%	>40%
Доля занятых в отраслях промышленности высокой и средневысокой наукоемкости в общей численности занятых												≤20%	>20% , ≤30%	>30%, ≤40%	>40%
Доля добавленной стоимости в сфере прогрессивных и креативных услуг в ВВП (ВРП)												≤20%	>20% , ≤30%	>30%, ≤40%	>40%
Доля занятых в сфере прогрессивных и креативных услуг в общей численности занятых												≤20%	>20% , ≤30%	>30%, ≤40%	>40%

Реіндустріалізація має регіональну складову, пов'язану з ефективним використанням ресурсних передумов та конкурентних переваг територій у процесі відновлення та розвитку промислової сфери, для забезпечення ефективної територіальної організації промисловості; формування територіальних виробничих комбінацій у промисловій сфері (кластери), в т.ч. міжрегіональних.

Географічний аналіз реіндустріалізації пов'язаний з її територіальними проявами, саме тому необхідно вивчити фактори, механізми, пріоритети та специфіку реіндустріалізації як однієї з основних тенденцій трансформації територіальних економічних структур

- ◆ Регіональну специфіку реіндустріалізації можна визначити на основі різних показників, таких як валовий регіональний продукт, витрати на дослідження, розробки та технічні інновації, інвестиції в основні капітал, основні фонди, ПІІ, структура експорту, експорт технологічних і технічних послуг тощо.
- ◆ Через них можна виділити: провідні регіони-лідери, регіони середнього рівня та аутсайдерські регіони.
- ◆ Різні типи реіндустріалізації в територіальних одиницях різного рангу: інерційно-застійні, енергоємні, ізоляційно-застійні, мобілізаційно-інноваційні
- ◆ Регіональні інвестиційні моделі - столична, регіони що тяжіють до столиці, відцентрова, доцентрова, промислові зони різних типів.

- ◆ Регіони можуть бути типізовані відповідно до інноваційної парадигми:
- ◆ регіони з підвищеним інноваційним потенціалом та економічними можливостями для нової галузі;
- ◆ регіони з підвищеним інноваційним потенціалом, але без економічних можливостей для нової галузі;
- ◆ регіони, які не мають високого інноваційного потенціалу, але мають достатні економічні можливості для нової галузі;
- ◆ регіони без підвищеного інноваційного потенціалу та можливостей для нової галузі.

ТИПЛОГІЯ ІНДУСТРІАЛЬНИХ ЗОН

- ◆ Залежно від якісних та кількісних показників індустріалізації, деіндустріалізації та реіндустріалізації різні зони можна окреслити за допомогою:
 - ◆ інтенсивного розвитку промислового виробництва;
 - ◆ наявності потенціалу для промислового розвитку;
 - ◆ проблемний розвиток промисловості;
 - ◆ промислово розвинені райони.
- ◆ Інша типологія може інтерпретувати регіони як:
 - ◆ інноваційні регіони;
 - ◆ промислові регіони з елементами постіндустріальної та розвинутої промислової економіки;
 - ◆ периферійні, переважно ресурсні та агропромислові.

На цій основі в кожному з них можна окреслити різні вектори реіндустріалізації. Дослідженню регіональних вимірів реіндустріалізації перешкоджає інформаційна безпека, яка є надзвичайно недостатньою на нижчих територіальних рівнях.

Структура промислової продукції України та Поділля за рівнем наукоємності, %

Рівень наукоємності продукції	Україна	Вінницька	Хмельницька
Високий	1,6	1,3	1,4
Виробництво комп'ютерів, електронної та обчислюваної техніки	0,6	0,5	1,4
Виробництво основних фармацевтичних продуктів	1,0	0,8	
Середньовисокий	10,1	7,3	9,2
Виробництво електричного устаткування	1,5	0,9	6,2
Виробництво машин і устаткування , не віднесених до інших угруповань	2,3	1,5	1,2
Виробництво автотранспортних засобів	2,8	0,2	1,3
Виробництво хімічних речовин та хімічної продукції	3,5	4,7	0,5

Структура промислової продукції України та Поділля за рівнем наукоємності, %

Рівень наукоємності продукції	Україна	Вінницька	Хмельницька
Середньонизький	35,2	7,2	23,5
Металургійне виробництво	16,6	3,0	5,0
Виробництво коксу та продуктів нафтоперероблення	3,3		
Добувна промисловість та розроблення кар'єрів	10,8	1,8	1,3
Виробництво гумових та пластмасових виробів та іншої неметалевої мінеральної продукції	4,5	2,4	17,2
Низький	53,1	84,2	65,9
Виробництво харчових продуктів, напоїв, тютюну	21,2	51,4	36,2
Текстильне виробництво, виробництво одягу, шкіри та ін. матеріалів	0,8	0,4	2,3
Виробництво виробів з деревини, паперу, поліграфічна діяльність	3,1	2,8	1,9
Виробництво меблів, ін. продукції	2,1	0,9	2,7
Постачання електроенергії, газу, пари та повітря	24,6	28,4	25,3
Водопостачання, каналізація, поводження з відходами	1,3	0,3	1,1

Як в регіоні зробити «диво»? (досвід азійських «тигрів»)

- 1. Наявність зовнішньої небезпеки, що мобілізує націю та еліту.
- 2. Сильна політична воля в управлінні (на межі авторитаризму).
- 3. Контроль влади з боку англосаксонського світу.
- 4. Гроші та інвестиції англосаксонського світу.
(«Англичанин – мудрець, щоб роботі помочь – изобрел за машиной-машину...»)

◆ Реіндустріалізація як економічна політика регіонів вимагає селективної (вибіркової) системи впливів регіональної влади на управління територіальними системами для зміни промислової, економічної та технологічної ОСНОВИ.

◆ **Існує необхідність трансформувати промислову політику з галузевого підходу на регіональний, щоб створити новий імідж регіонів як "територій інновацій, інвестиційного комфорту, високої конкурентоспроможності, економічної свободи та територіальної справедливості"**

- ◆ Реіндустріалізація як протидіюча сила деіндустріалізації в єдиній промисловій моделі, безсумнівно, є важливим фактором для економічного відродження. Він має сильний інвестиційний аспект, інтегрований у загальну систему територіального процесу конкуренції. Інноваційною перевагою є перевага регіону за доступністю та ступенем розвитку високотехнологічних галузей з великим технологічним внеском та відповідною інституційною, інфраструктурною та адміністративно-організаційною підтримкою.
- ◆ **У цьому дискурсі реіндустріалізація трактується як "адаптивно-відновна" реакція територіально-економічної системи, пов'язана з техніко-технологічною та інституційною модернізацією.**

◆ П.53

- ◆створити сприятливі, зокрема фінансові умови, для розвитку науки, забезпечити розбудову науково-дослідницької інфраструктури, а також ефективну взаємодію вчених із державним і приватним сектором, стимулювати інновації та запроваджувати новітні технології, зокрема у сферах безпеки та оборони, охорони здоров'я, промисловості, енергетиці, машинобудуванні, сільському господарстві, будівництві та інфраструктурі, спорті, в інформаційній та телекомунікаційній сферах;

◆ П.57.

◆ ... модернізувати систему дошкільної та повної загальної середньої освіти, професійної (професійно-технічної) та вищої освіти, привести освітні стандарти до потреб суспільного розвитку та до найкращих світових зразків;

Стаття 18. Індустріальні парки.

1. До суб'єктів що знаходяться у складі індустріального (промислового) парку застосовуються наступні заходи стимулювання: звільнення від сплати митних зборів імпортованих машин та обладнання, та комплектуючих до них; звільнення від податку на землю підприємств-учасників індустріальних парків; звільнення від сплати земельного збору; зниження екологічних податків (стимули з впровадження оподаткування екологічним податком могли б надаватись у вигляді зниженої ставки екологічного податку за наявності у підприємства-учасника індустріального парку інновацій з екологічною складовою протягом попереднього звітного періоду); звільнення від місцевих податків та зборів; звільнення від податку на прибуток у відношенні до створених нових робочих місць; звільнення від сплати або зниження податку на нерухомість; зниження вартості зв'язку; застосування знижених тарифів на комунальні послуги; покриття державою внесків на соціальне страхування (строком до 5 років); покриття державою відсоткової ставки за кредитами на НДДКР; компенсація державою вартості навчальних програм, спрямованих на підвищення кваліфікації персоналу, в т.ч. в сфері опанування цифрових навичок; компенсація витрат інвесторів за підключення до інженерних мереж, (енергомереж); забезпечення збору та утилізації відходів; надання різного виду послуг (фінансові, лізинг, кредитування, маркетингові, виставкові послуги, охорона, управління об'єктами нерухомості тощо); повернення ПДВ, понесеного за витратами на будівництво; фінансування облаштування територій індустріальних парків; прискорена амортизація основних фондів; надання державних гарантій інвесторам щодо збереження поточних умов інвестування; взаємодія учасників ІП в рамках СРР «Єдине вікно ІП» з широким застосуванням цифрових технологій.

- ◆ Стаття 18.
- ◆ 2. З метою запобігання зловживанням стимулами їх кількість за вибором інвестора обмежується у 5-7-10 позицій, в залежності від обсягу інвестицій, кількості нових робочих місць, що створюються, рівня розвитку та особливостей території (грінфілд, браунфілд, невелика ОТГ, місто обласного значення, обласний центр, іншого призначення).
- ◆ Далі по тексту.

СМАРТ-СПЦІАЛІЗАЦІЯ РЕГІОНІВ

- ◆ Розумна спеціалізація є виявленням унікальних функцій та активів країни та регіону, із концентрацією уваги партнерів на баченні майбутніх досягнень. Смарт-спеціалізація передбачає зміцнення регіональної інноваційної системи, збільшення потоку знань та поширення користі інновацій у регіональній економіці.
- ◆ **Стаття 19*. Пріоритетні галузі смарт-спеціалізації.**
- ◆ 1. Пріоритетні галузі смарт-спеціалізації регіонів визначаються в Стратегіях регіонального розвитку на відповідний період, розроблених згідно з нормативно-правовими актами Кабінету Міністрів України.
- ◆ 2. Застосування заходів стимулювання діяльності у сфері промисловості, включених у якості пріоритетних напрямків смарт-спеціалізації до регіональних Стратегій регіонального розвитку, здійснюється відповідно до п.1 статті 18 цього закону.

Імпортозаміщення та локалізація

◆ **Стаття . Імпортозаміщення.**

- ◆ Держава стимулює внутрішнє виробництво готових товарів через лізингові та кредитні програми які поширюються на вироблені в країні товари з високим рівнем локалізації (від 30-50 %). Важливо також надавати таким виробникам кредити в національній валюті на умовах, не гірших від тих, на яких їх залучають основні іноземні конкуренти. Варто також передбачити податкові канікули для новостворюваного бізнесу та нових виробничих ліній уже наявних компаній. Джерелом коштів для цього має стати посилення оподаткування імпорту та кардинальне збільшення ренти на сировинні галузі.
- ◆ Держава застосовує зниження, а то й повне скасування ПДВ на продукцію сировинних галузей, особливо ту, яка на 60—80 %, а подекуди й більше експортується за кордон. Відсутність ПДВ на руди, зерно чи олійні знижуватиме їхню вартість для споживачів і переробників цих товарів всередині країни і зменшуватиме на 20 % прибутковість їхнього експорту в необробленому вигляді.
- ◆ При цьому втрати для бюджету будуть незначними, а ефект для української економіки й особливо її галузей із глибшою переробкою — дуже значним.

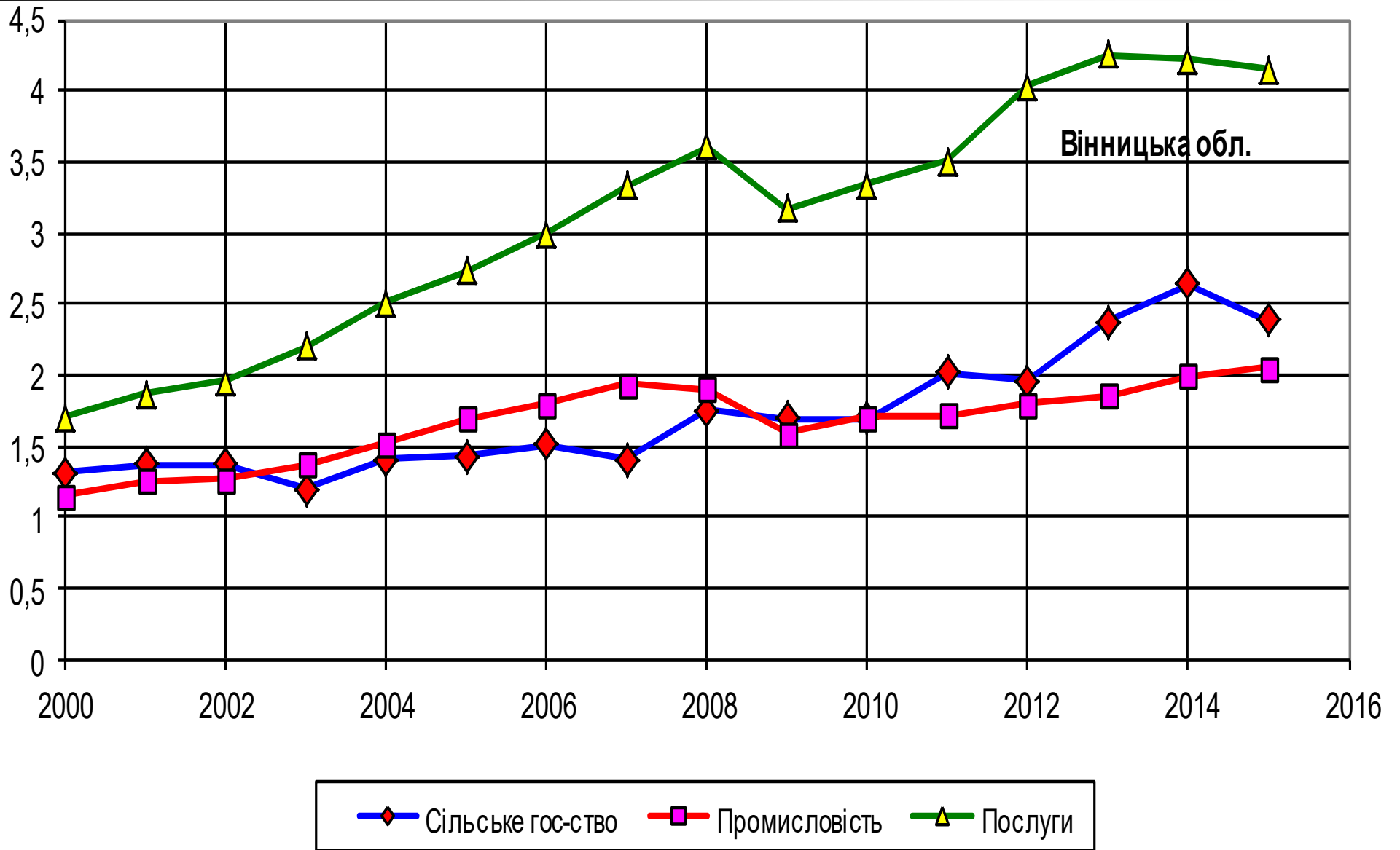

Індекси модернізації Подільського економічного району та окремих країн

Країна, територія, чисельність населення		Індекс індустріальної модернізації	Індекс постіндустріальної модернізації	Індекс неоіндустріальної модернізації
Словенія 20,3 тис. км ² 2,1 млн. осіб		100	75	74
Хорватія 56,6 тис. км ² 4,3 млн. осіб		100	61	62
Литва 65,2 тис. км ² 2,8 млн. осіб		100	65	62
Подільський 47,1 тис. км ² 2,9 млн. осіб	2005	88	48	51
	2008	92	49	54
	2010	92	50	55
	2015	95	55	57
	2019	96	56	58

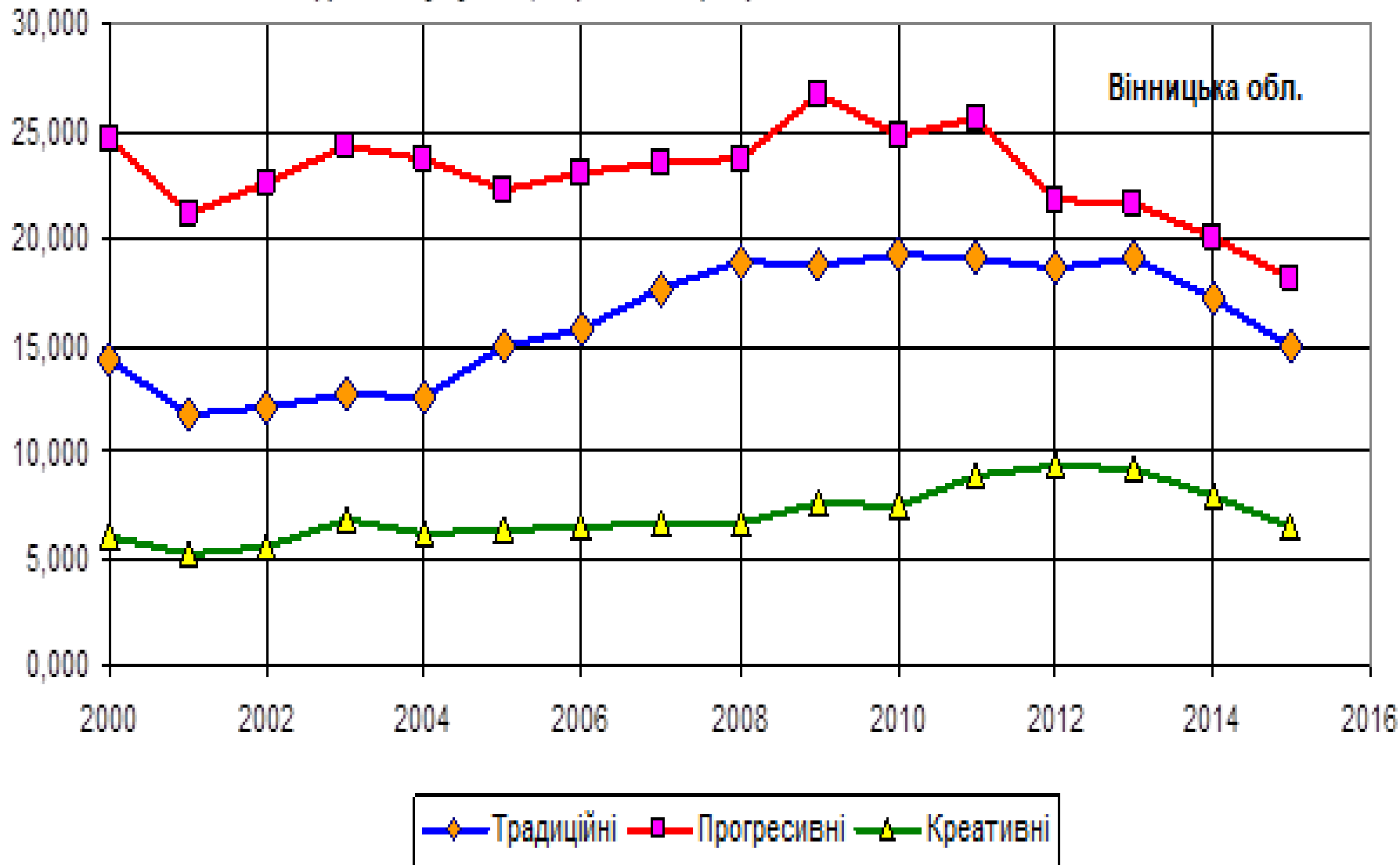

ВДВ у цінах 2000 р., млрд.грн

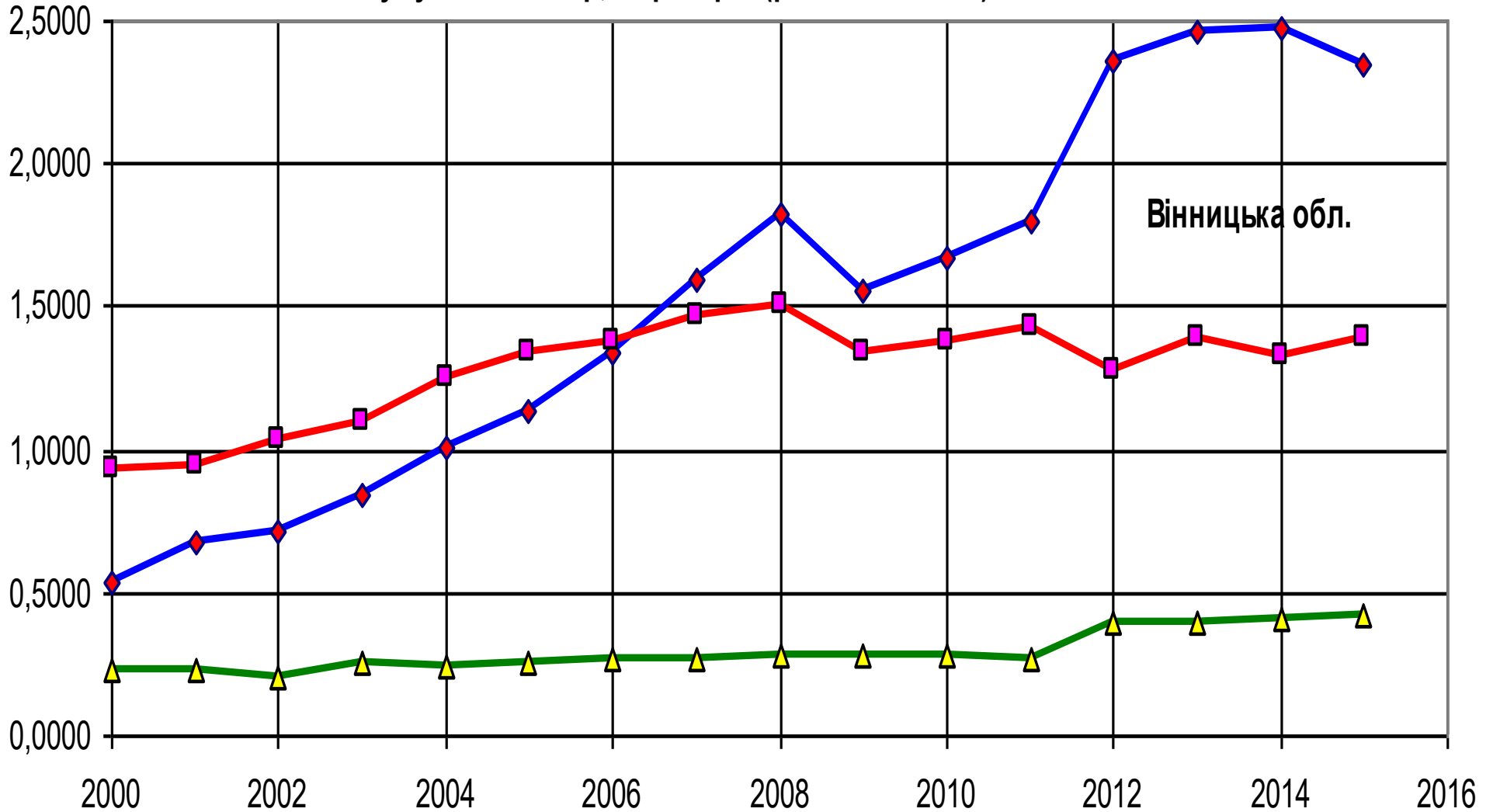

Питома вага видів послуг у ВРП, % (поточні ціни)

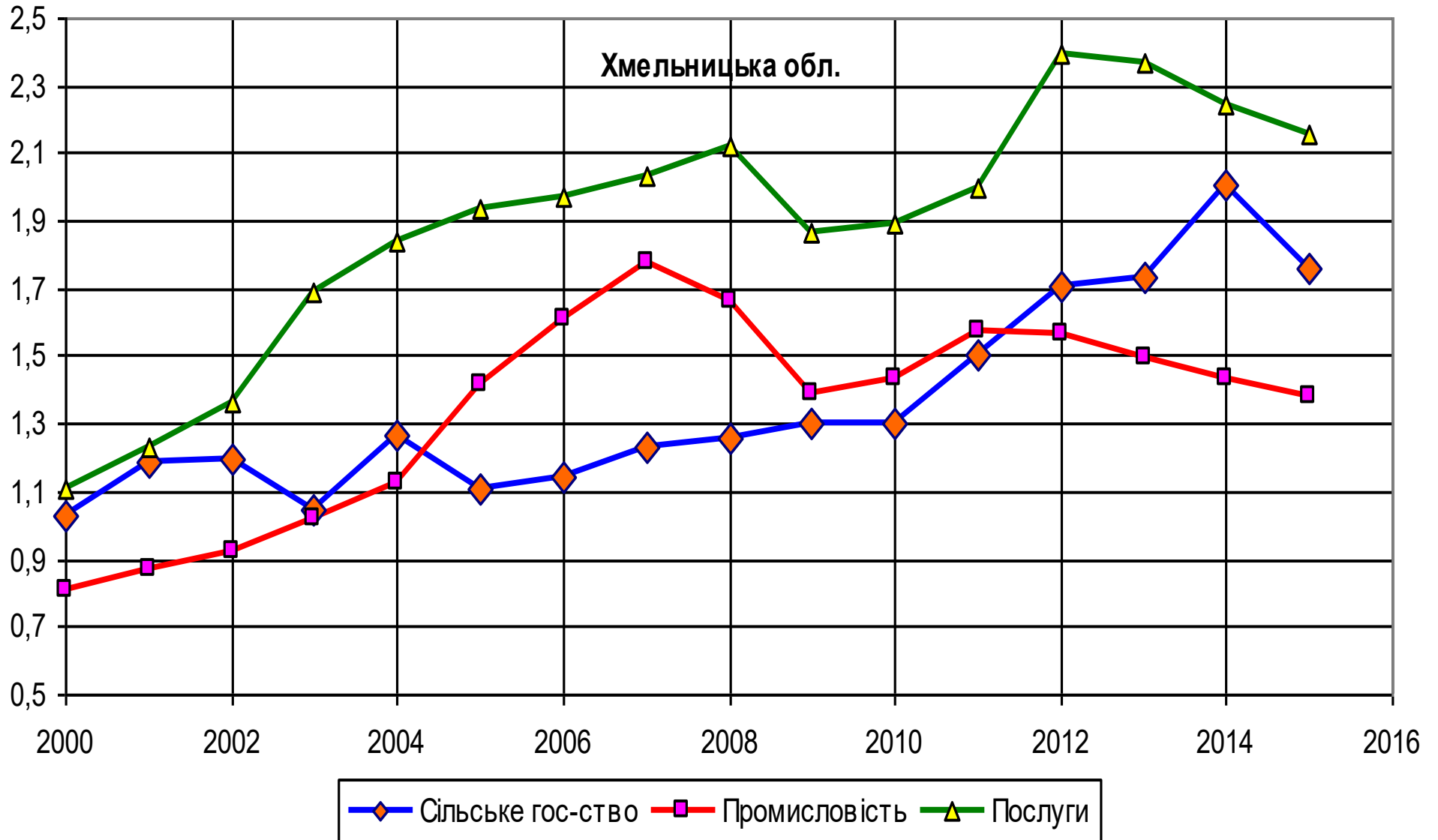
Обсяги видів послуг у цінах 2000 р, млрд. грн. (реальні обсяги)

◆ Традиційні ■ Прогресивні ▲ Креативні

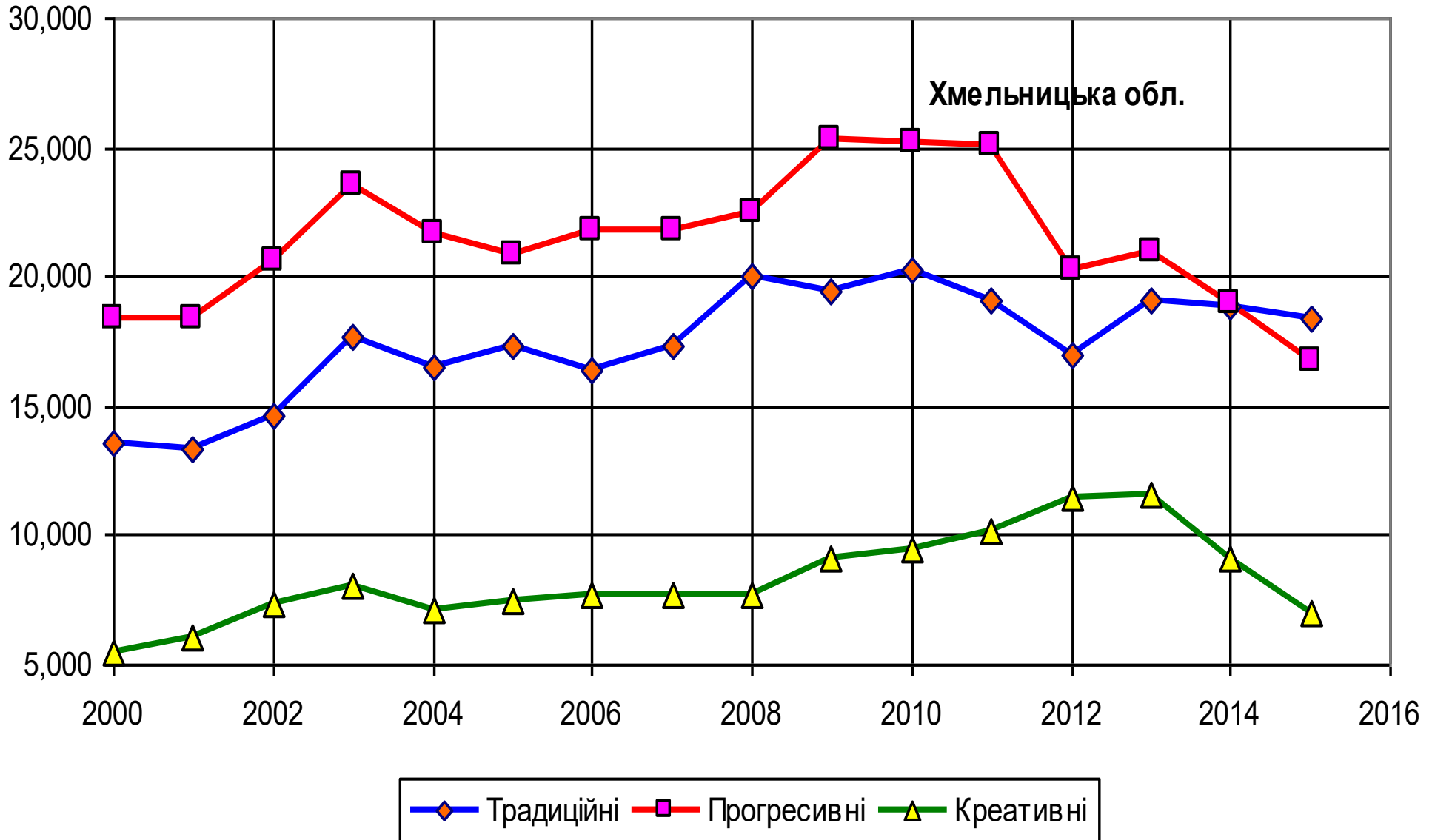

ВДВ у цінах 2000 р., млрд.грн

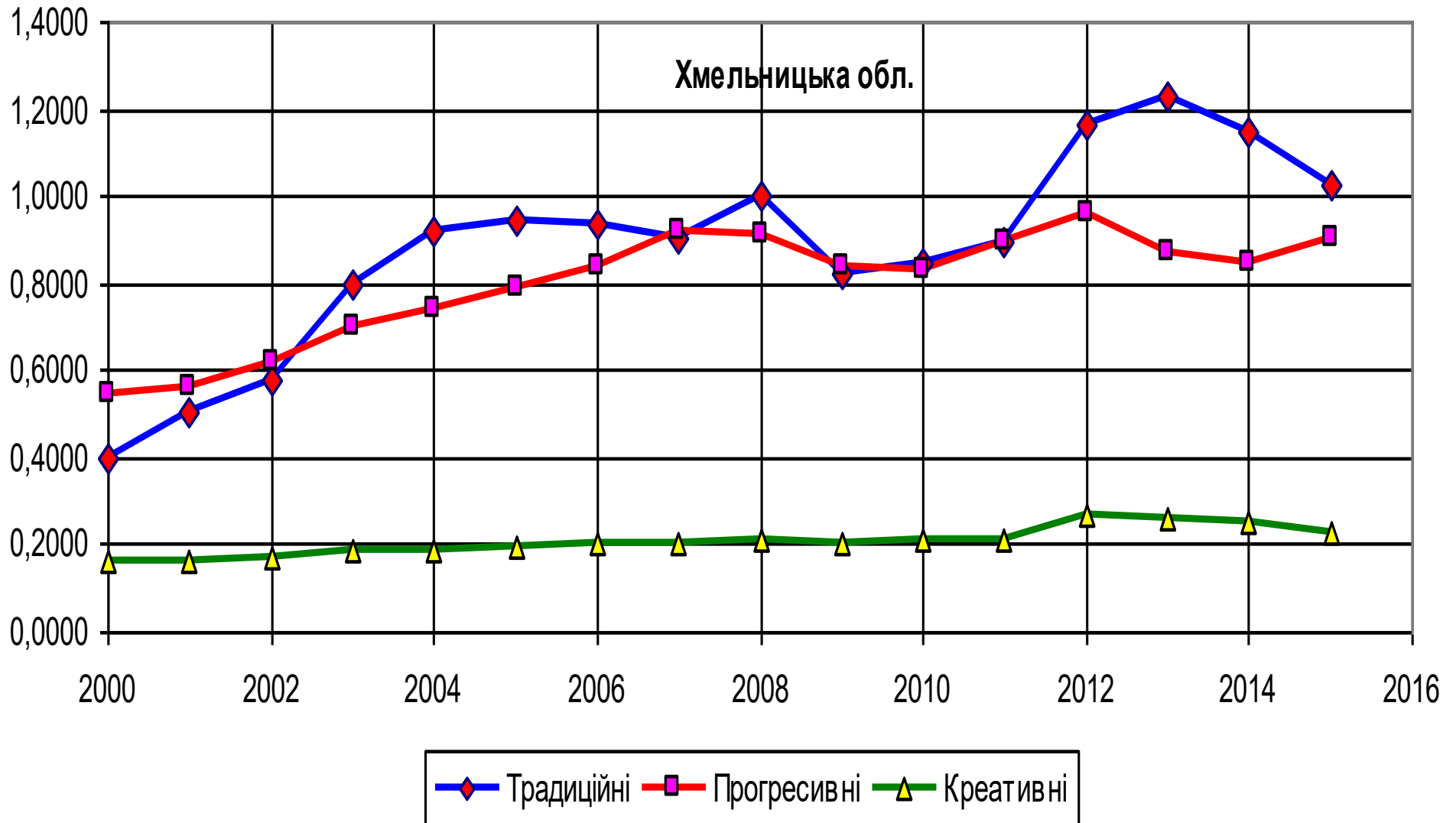

Питома вага видів послуг у ВРП, % (поточні ціни)

Обсяги послуг у цінах 2000 р., млрд.грн (реальні)

Індекс конкурентоспроможності міст 2020: лідери компонентів

	1-е місце	2-е місце	3-є місце	4-те місце	5-те місце	6-те місце
1. Започаткування бізнесу	Кропивницький	Суми	Чернігів	Сєвєродонецьк	Тернопіль	Рівне
2. Доступ до публічного майна	Хмельницький	Чернівці	Сєвєродонецьк	Львів	Івано-Франківськ	Чернігів
3. Прозорість та відкритість даних	Хмельницький	Вінниця	Тернопіль	Івано-Франківськ	Житомир	Луцьк
4. Вартість дотримання законодавства	Ужгород	Львів	Івано-Франківськ	Краматорськ	Сєвєродонецьк	Дніпро
5. Податки та збори	Ужгород	Вінниця	Хмельницький	Харків	Чернівці	Львів
6. Неформальні платежі та корупція	Хмельницький	Івано-Франківськ	Вінниця	Дніпро	Львів	Чернігів
7. Безпека ведення бізнесу	Краматорськ	Чернівці	Чернігів	Харків	Львів	Луцьк
8. Лідерство міської влади	Хмельницький	Івано-Франківськ	Вінниця	Львів	Чернігів	Краматорськ
9. Ресурси для розвитку	Львів	Івано-Франківськ	Хмельницький	Тернопіль	Харків	Рівне
10. Підтримка інновацій	Львів	Тернопіль	Луцьк	Дніпро	Київ	Вінниця

ІКМ складається з 10 компонентів. Це започаткування бізнесу, доступ до публічного майна, прозорість та відкритість даних, вартість дотримання законодавства, податки та збори, неформальні платежі та корупція, безпека ведення бізнесу, лідерство міської влади, ресурси для розвитку та підтримка інновацій.

За результатами проведеного опитування та зібраних статистичних даних з міст, Інститутом економічних досліджень та політичних консультацій підготовлено звіт та рейтинг міст-учасників. Різниця у значенні ІКМ для 1-го та 24-го місця більше ніж подвійна, — 72,69 (Хмельницький) до 31,62 (Херсон), що свідчить про суттєву різницю у діловому кліматі, політиці місцевих рад, та як результат, — конкурентоспроможності кожного міста, повідомляють ініціатори опитування.

Регіонам України необхідно в найближчі терміни змінити свою господарську модель, що передбачає відхід від експортно – сировинної моделі до інноваційної.

Для цього слід розробити нову національну та регіональну промислову політику, визначивши не просто її цілі і завдання, а й основні пріоритети технологічного та структурного характеру, розробити адекватні цим завданням інструменти, і що важливо - розробити механізми стимулювання і підтримки.

Зовнішня торгівля України молоком та сирами, тис.т

	2017	2018	2019	2020
Молоко та вершки				
експорт	14,1	20,8	25,2	18,6
імпорт	0,8	1,3	3,6	13,1
Сири				
експорт	9,1	8,3	7,2	6,4
імпорт	10,0	13,7	23,7	46,4

Модифікація виробничої функції Кобба–Дугласа

Основним засобом оцінювання ролі та внеску науково-технологічного прогресу (НТП) в економічне зростання є модель функції сукупної пропозиції, як правило, на базі виробничої функції Кобба–Дугласа. У зв'язку з цим набуває особливої актуальності розроблення модифікації функції Кобба–Дугласа для оцінювання також інноваційного внеску в економічне зростання, зокрема регіонів України.

Після виконання відповідних розрахунків для старопромислових регіонів, а саме для Подільського економічного району (Вінницької та Хмельницької областей), були отримані оцінки кількісного внеску макрофакторів в економічне зростання ВРП як відсоток приросту . Усереднені результати за період 2001-2020 рр. їхнього впливу в економічне зростання зазначених областей України наведені у табл.

Перехід від випуску до ВВП (ВРП) здійснюється через коефіцієнт технологічності виробництва (Z), якій в кожному періоді визначається відношенням ВВП (ВРП) до випуску згідно макроекономічної тотожності "випуск дорівнює сумі проміжного споживання та ВВП":

Модифікація виробничої функції Кобба–Дугласа

Області	ВРП	НТП	L	K	z	Innov
Вінницька	4,014	-3,825	4,014	2,802	0,366	0,515
Хмельницька ^σ	3,083	-5,59	4,548	2,509	0,695	0,949

Якщо темп НТП є від'ємним («залишок Солоу») – тоді сукупна факторна продуктивність є меншою за одиницю, якщо додатним – більшою за одиницю. Як індикатор можна використовувати або першопричину – темп НТП, або її результат – сукупну факторну продуктивність; при цьому змінюються пороги

Аналіз динаміки *середньорічного* (за 20 років) внеску факторів виробництва в зростання темпів приросту ВРП регіонів Поділля свідчить, що найбільший вплив на позитивне зростання ВРП мають (у відповідній послідовності):

***у Вінницькій області:* затрати праці, затрати капіталу, інноваційні фактори, технологічність виробництва;**

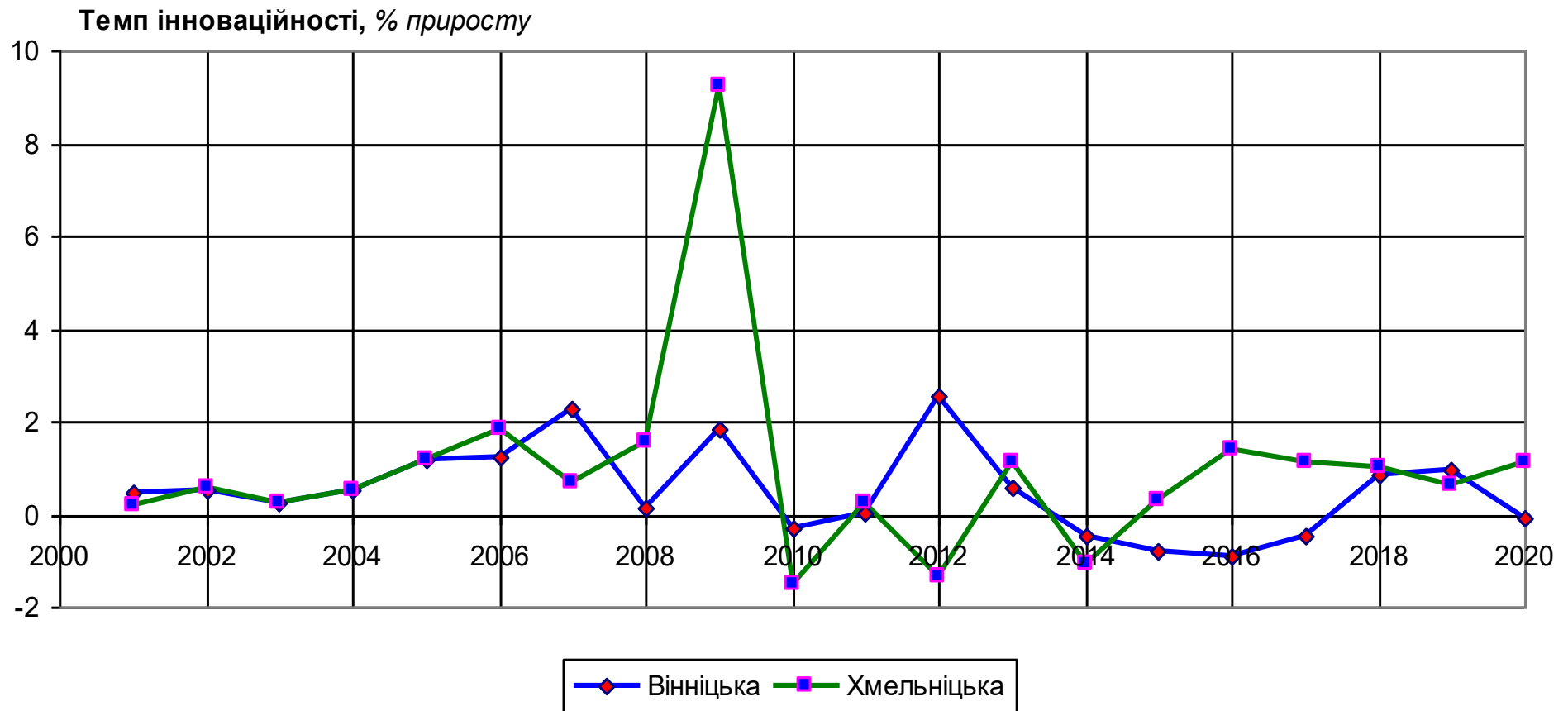
***у Хмельницькій області:* затрати праці, затрати капіталу, інноваційні фактори, технологічність виробництва;**

На жаль, за визначений період НТП мав негативний внесок у розглянутих областях України, тобто він зменшував віддачу від макрофакторів.

Модифікація виробничої функції Кобба–Дугласа

Динаміку внеску інноваційних факторів в економічне зростання ВРП старопромислових регіонів Подільського економічного району наведено

У виробничій функції поряд з затратами праці та капіталу пропонується виділення затрат на інноваційні фактори, які, відокремлюють витрати на інновації та можливий ефект від їхнього запровадження (обсяг реалізованої інноваційної продукції, обсяг інноваційної продукції у товарному експорті та ін.). Ці витрати включають обсяги:

- валових внутрішніх витрат на НДР,**
- витрати на інновації**
- загальні витрати на освіту,**
- витрати на охорону здоров'я**

МЕХАНІЗМ РОЗБУДОВИ РЕГІОНАЛЬНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ЕКОСИСТЕМИ

1. Використання існуючих економічних районів України та ареалів дії регіональних наукових центрів НАН, НААН та МОН а також АЕН України
2. Формування спеціальних стимулюючих режимів (податкового, кредитного (гарантування кредитів в межах програми «5-7-9»), митного, валютного курсу) для реалізації інвестиційних та інноваційних проектів на території областей
3. Формування мережі Корпорацій випереджаючого розвитку, наприклад, Корпорація випереджаючого розвитку Подільського економічного району, Корпорації випереджаючого розвитку Вінницької, Хмельницької областей, Корпорації розвитку міст, Корпорації розвитку сільських районів та ОТГ

Інноваційний офшор

Спеціальні режими для інноваційних регіональних проектів:

- Податковий режим
- Кредитний режим
- Митний режим
- Режим валютного курсу

МЕХАНІЗМ РОЗБУДОВИ РЕГІОНАЛЬНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ЕКОСИСТЕМИ

4. Створення при корпораціях регіонального розвитку мережі Фондів регіонального розвитку:

- ◆ **Фондів розвитку виробництва** – для фінансування проектів в індустриальних парках, регіональних та місцевих кластерів та «точок зростання», формування фінансової інфраструктури.
- ◆ **Фондів інновацій та науково-технічного розвитку** – для фінансування проектів в бізнес-інкубаторах, наукових парках, технопарках, НДДКР пріоритетних середньострокових науково-технічних напрямів регіонів, міст, районів, громад.
- ◆ **Фондів соціального розвитку** – для фінансування проектів розвитку освіти (середньої, вищої, спеціальної, освітнього простору «від школи до Європи»), охорони здоров'я, рекреації, туризму, житлово-комунального господарства.

МЕХАНІЗМ РОЗБУДОВИ РЕГІОНАЛЬНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ЕКОСИСТЕМИ

5. Обґрунтоване корегування обласних Стратегій та розробка Концепції загальної для Подільського регіону Стратегії збалансованого сталого (соціо-, економіко-, екологічного) розвитку, які будуть використовувати можливості неформальної складової економіки регіонів як невичерпний резерв її модернізації.

6. Трансформація Подільського наукового центру НААН та МОН України у ядро Регіональної інноваційної екосистеми - «Інноваційного офшору «Поділля»».

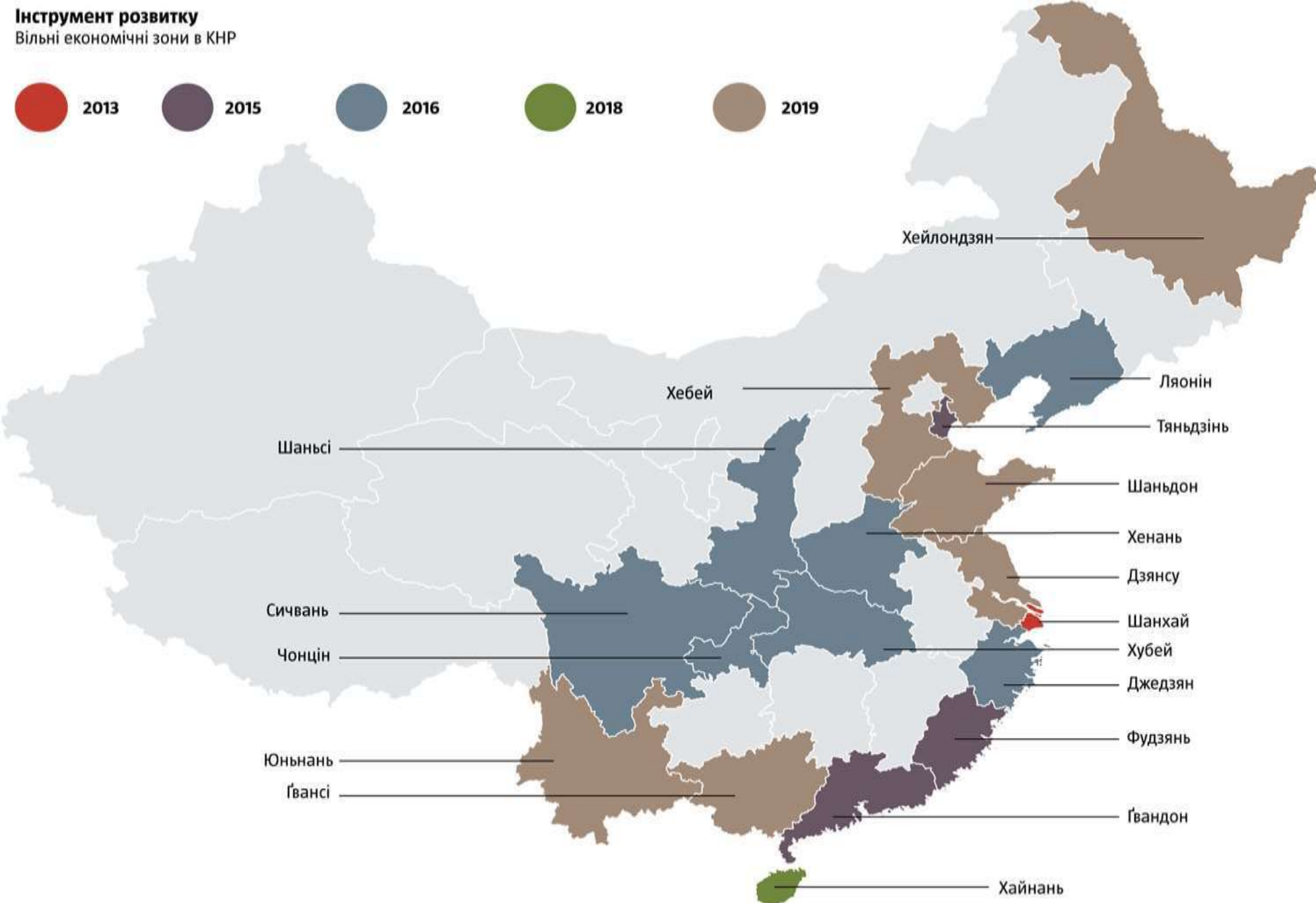
Досвід Китаю у «смарт-спеціалізації» шляхом створення у 2013-2020 р. 21 спеціальної зони вільної торгівлі державного рівня «від точки до лінії», «від лінії до площини»

Хубейська експериментальна зона вільної торгівлі офіційно зареєстрована 1 квітня 2017 року і складається з трьох регіонів: Ухань, Сян'ян і Ічан. Так, **Ухань** фокусується на розвитку інформаційних технологій нового покоління, житті і здоров'ї людини, інтелектуальному виробництві та інших стратегічних нових галузях промисловості, а також на міжнародній торгівлі, фінансових послугах, сучасній логістиці, інспекції та контролю, розробці і проектуванні, інформаційних, професійних послугах та інших сучасних галузях сфери послуг. **Сян'ян** сконцентрований на розвиток виробництва високотехнологічного обладнання, транспортних засобів на новій енергії, великих базах даних, хмарних обчисленнях, комерційній логістиці, інших галузях промисловості. У **Ічані** в центрі уваги розвиток передового виробництва, біомедицини, електронної інформації, виробництво нових матеріалів і інших високотехнологічних галузей промисловості, а також розробка і проектування, електронна комерція і інші сучасні сфери послуг.

В цілому було впроваджено 132 системних інноваційних досягнення, 17 з них були прийняті на національному рівні. У зоні вільної торгівлі (займає 0,065% території Хубей) реалізовано 1/3 контрактів з іноземним капіталом і 1/3 імпорту і експорту всієї провінції. Будівництво Хубейської експериментальної зони вільної торгівлі стало потужним важелем для реалізації **трьох стратегій: «Один пояс, один шлях», економічний пояс річки Янцзи і підйом Центрального Китаю.**

Надалі Хубейська експериментальна зона вільної торгівлі буде націлена на виконання **шести експериментальних завдань реформи: прискорення трансформації функцій уряду, поглиблення реформ в інвестиційному секторі, сприяння трансформації та модернізації торгівлі, розширення фінансової відкритості та інновацій, сприяння інноваційному розвитку і підтримка трансформації та модернізації промисловості.**

Інструмент розвитку
Вільні економічні зони в КНР

За даними Asia Briefing

**ДЯКУЮ
за УВАГУ**